

Crònica de la setmana literària

Desitjos són desordres

SUPERGLÚ

Llúcia Ramis
Barcelona

Mentre escric això, sento el goig d'una veïna a través de la paret. No ho explicaria si no estigués relacionat amb un tema que ha tengut protagonisme aquesta setmana: el desig. Dijous al migdia, la saragossana Irene Vallejo explicava que, segons Safo de Mitilene, és el desig el que crea la bellesa i no a l'inrevés. La poesia, les paraules, creen bellesa. La bellesa és a l'interior, però a l'interior de qui la mira.

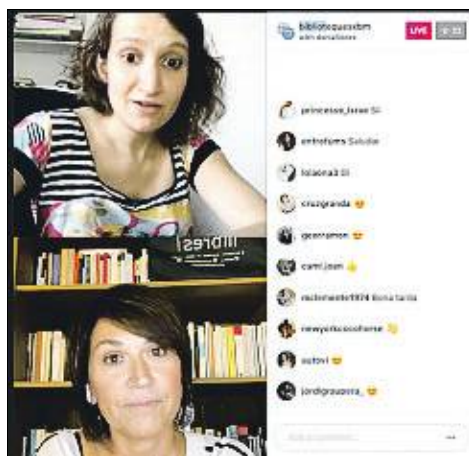
Ho deia a l'escenari de la Setmana del Llibre en Català, on va presentar *L'infinít dins d'un jonc*, una indagació sobre els orígens del llibre com a instrument de llibertat, que Siruela va publicar en castellà, va entusiasmar l'editora Glòria Gasch, i l'ha tret a Columna. Feia sol, el públic guardava els dos metres de distància, i una dona s'afanyava a passar desinfectant per les cadires cada vegada que algú s'aixecava. Marina Porras moderava un acte en què també hi participaven Pau Vinyes, que parlà de *De la vida que passa. Jove, feminista, catalanista i escriptora. Escrits d'Albina Francitorra i Aleñà* (Llop Roig), Enric Cassasses amb els seus *Assatgets* (Poncianes), i Anna Punsoda, que el dia abans va conversar amb Mercè Pujades, de la llibreria Dòria de Mataró, sobre *La luxúria*.

Aquest volum forma part de la sèrie de pecats capitals que set autors han examinat a Fragmenta Editorial, cadascú amb el seu estil. La idea era esbrinar si aquests conceptes etiquetats per l'Església encara tenen pes, malgrat haver perdut l'estigma. La luxúria no és el que està més mal vist, però és el més temut i del qual hi ha més literatura, deia Punsoda. Continua essent un problema perquè pot fer trontollar el centre de la societat occidental: la família. És difícil encaixar l'afecte sincer cap a una persona que no forma part del cercle íntim. "Un desig intens acaba condicionant la nostra vida", apuntava ella. I a dels altres també, penso en sentir l'intens desig culminat de la meua veïna.

Però tornem a la Setmana, que enguany se celebra al Moll de la Fusta. Tornem en aquell desig que crea bellesa i s'ha fet realitat per a organitzadors, editors, llibreters, autors i lectors. Semblava que la

JOSÉ MONTFORT

INSTAGRAM

YOUTUBE

pluja de dimecres, dia de la inauguració, complicaria la cosa. Però no; la gent s'hi passejava amb paraigua, i les vendes foren semblants a les del primer dia de l'any passat. Hi havia ganes. A Guillem Terribas (que mai no deixarà de ser el llibre-

Irene Vallejo explica que, segons Safo de Mitilene, és el desig el que crea la bellesa i no a l'inrevés

ter de la 22) li costa reconèixer-me amb mascareta. Després m'explica que està ultimant una novel·la. Fins aquí puc llegir, entre d'altres coses perquè encara no s'ha publicat.

Pugen a l'escenari Eduard Márquez, Pere Comellas, Kàtia Pago Cabanes i Anna Montané, traductores de *La lladre de fruita*, del Nobel Peter Handke, publicat per Alianza. Montané diu que Handke va dir que aquesta és la seva darrera epopeia. Comellas ha traduït *Restes de carnaval*, l'antologia de contes de Clarice Lispector publicada a Comanegra, i amb epíleg de Tina Vallès, de la qual mig món literari està

parlant a les xarxes. Segons Comellas, Lispector converteix qualsevol aspecte de la vida quotidiana en un pou cap a dins, mitjançant la banalitat. Márquez recomana *Reflexos en un ull daurat*, de Carson McCullers (L'Altra Editorial). Abans m'ha dit que per sort la pandèmia no li ha afectat especialment, perquè fa més de trenta anys que treballa a casa. Durant el confinament, dinava amb la seva filla a través del Zoom. En altres circumstàncies, hauríem parlat dels nostres estius respectius.

De petits, si un geni ens concedís tres desitjos, gairebé tots demanaríem la pau mundial. Però quan ens

fem grans, aquest és el primer que oblidam. Ho penso en veure a YouTube la presentació de *Cap altre amic que les muntanyes*, de Behrouz Boochani. Anna Guitart condueix l'acte des de la llibreria La Memòria, acompanyada (fora de pla) de Laura Huerga, editora de Raig Verd, que l'ha publicat. Cadascuna des del seu ordinador, intervenen la filòsofa Marina Garcés i Àngeles Schjaer, assessora pedagògica d'Open Arms.

El 2013, l'autor kurd intentava arribar a Austràlia, embarcant-se en un viatge perillós, quan a l'illa de Manus va ser detingut il·legalment. Va passar sis anys a la presó, on va escriure aquest llibre a través de WhatsApp. Hi repassa les injustícies que es cometien en el nostre nom amb l'excusa de la llei. Una realitat

Traduccions

Kàtia Pago Cabanes, Anna Montané, Eduard Márquez i Pere Comellas parlen d'autors estrangers a la Setmana del Llibre en Català

que li resulta familiar a Schjaer, que veu casos molt similars diàriament a la Mediterrània.

"No només s'estan vulnerant els drets de manera flagrant als països d'on fugen els refugiats, sinó també a Europa; tenim uns privilegis dels quals en fem ús sense haver-nos-ho guanyat; no estem lluitant per res, i a sobre ens considerem per sobre dels qui es troben en aquesta situació", diu. Recorda que la Declaració dels Drets

Pecats capitals

En la col·lecció de set llibres de Fragmenta, Anna Punsoda s'acosta a la luxúria. Aquí enraona amb Mercè Pujades, de la llibreria Dòria de Mataró

Behrouz Boochani

La filòsofa Marina Garcés, la periodista Anna Guitart i l'activista d'Open Arms Àngeles Schjaer presenten *Cap altre amic que les muntanyes*

Humans es va signar per protegir les persones vinguessin d'on vinguessin, i recull que tots tenim dret de canviar de país, cosa que no es compleix enlloc.

Garcés apunta que, quan miram enrere i veiem les atrocitats que es cometien, no ens preguntem tant pels botxins com pels qui varen continuar fent les seves vides tranquil·lament. "Ara aquests som nosaltres, i no tenim excusa per dir que no sabem què està passant". Conclou: "Això és el que ens fa còmplices, saber que mentre la meua por no sigui la teua, em sentiré més segur que tu".

ARA, MÉS
QUE MAI, GRÀCIES

PER DONAR-LOS UN ESTIU PLE D'OPORTUNITATS
I RECUPERAR EL SEU BENESTAR!

3.696 infants

en risc d'exclusió social han pogut rebre una beca de la Fundació Pere Tarrés per anar de colònies i a casals d'estiu, gràcies al suport de nombroses empreses, entitats i particulars, així com del compromís dels monitors i voluntaris.

Amb la col·laboració de:

#ajudalsacreixer

FUNDACIÓ
PERE TARRÉS

www.peretarres.org/donatus